

یک داستان مصور برای
اطلاعات بیشتر

STOP DEPORTATION

راه‌هایی برای حلو‌گیری از اخراج شدن

لطفا اطلاع‌رسانی کنید!
فایل مربوطه را می‌توانید از وب‌سایت زیر دانلود کنید:
www.oplatz.net

(این اطلاعات در ارتباط با قوانین آلمان، تصویب شده در مارس ۲۰۱۶ است)

راه‌هایی برای جلوگیری کردن از اخراج (دییورت):

دیر یازود جواب درخواست پناهندگیت از BAMF (اداره امور مهاجرت و پناهندگی) را دریافت خواهی کرد. زمانی که این درخواست رد شده باشد و تو خاک آلمان را داوطلبانه ترک نکنی، در خطر اخراج شدن قرار می‌گیری. زمان و تاریخ اخراج بر نامه ریزی شده به تو اطلاع‌رسانی نمی‌شود. پس از پایان مهلت اعلام شده در پاسخ‌ر د پناهندگی، هر لحظه امکان دارد اخراج و ترک خاک عملی شود.

اگر که با این نوشته‌ها روبرو شوی، تقاضای پناهندگی تو رد شده است:

۱. درخواست مبنی بر شناسایی حق پناهندگی رد شده است.
۲. درخواست مبنی بر اعطای مدارک پناهندگی رد شده است.
۳. درخواست مبنی بر شناسایی حق تابعیت تحت محافظت رد شده است.
۴. طبق پاراگراف ۶۰ ماده ۵ یا ۷ قوانین اقامت، ممنوعیت اخراج شامل حال تو نمی‌شود.

در این شرایط تو فقط ۲ هفته فرصت برای اعتراض به رای صادر شده در مورد درخواست پناهندگی را داری، که تو باید بلافاصله این را انجام بدهی. در این صورت، پرونده‌ی تو به دادگاه اداری ارجاع داده می‌شود و تا زمان اعلام رای این دادگاه، تو اجازه‌ی حضور قانونی در آلمان را داری و خطری تو را تهدید نمی‌کند.

دوبلین و "کشورهای امن میدا"

اما اگر دولت آلمان متوجه شود که کشور دیگری در حوزه‌ی اتحادیه‌ی اروپا مسئولیت پرورنده‌ی درخواست پناهندگی تو را بر عهده دارد، به عنوان مثال، چنان چه اثر انگشت تو در کشور دیگری ثبت شده باشد (طبق قوانین دوبلین)، دولت مراحل اخراج و بازگرداندن به آن کشور را ترتیب می‌دهد. در این صورت:

۱. درخواست پناهندگی قابل پذیرش نیست.
۲. ترتیب بازگرداندن به آن کشور (به عنوان مثال لهستان) داده خواهد شد.

در صورتی که کشور مبدأ از طرف آلمان به عنوان کشور امن دسته‌بندی شده باشد (آلبانی، بوسنی و

هرزگوین، غنا، کوزوو، مقدونیه، مونته‌نگرو، سنگال، صربستان)، تصمیم گرفته شده به این ترتیب خواهد بود:

۱. حق پناهندگی به دلیل عدم داشتن ادله برای پناهندگی رد شده است.
۲. درخواست پناهندگی به خاطر نداشتن دلایل مشخص رد شده است.
۳. درخواست حق پناهندگی تحت حفاظت رد شده است.
۴. ممنوعیت اخراج و بازگرداندن شدن، طبق پاراگراف ۶۰، ماده ۵ یا ۷ قانون اقامت موضوعیت نخواهد داشت.

تحت هر کدام از شرایط ذکر شده، تو تنها یک هفته فرصت خواهی داشت تا به تصمیم اخذ شده اعتراض کنی. در غیر این صورت در خطر اخراج قرار خواهی گرفت.

در صورت وجود هر کدام از شرایط فوق:

. در اسرع وقت با وکیل و یا مشاور حقوقی تماس بگیر!
. با افراد دیگری که به آن ها اطمینان داری صحبت کن!

با شبکه ی کسانی که در شرایط مشابه تو هستند ارتباط بگیر. همه جا کسانی هستند که می توانند به تو کمک کنند.

اطلاعات مفید و کاربردی در سایت زیر:

oplatz.net/informations-for-refugees

گاهی اوقات دلایلی برای جلوگیری از اخراج وجود دارد: (از وکیلت بپرس!)
. عدم توانایی سفر کردن به دلیل بیماری
. نداشتن گذرنامه (پاسپورت)، در این صورت خارج شدن از کشور امکان پذیر نخواهد بود.
. بدون دولت بودن کسی که می خواهد بازگردانده شود یا سر باز زدن کشور مبدا از پذیرفتن او.

پناهندگی کلیسا

بعضی اوقات گروه های اجتماعی مذهبی، حامی افرادی می شوند که در خطر اخراج قرار دارند و به ادارات مسئول فشار وارد می کنند تا اخراج را متوقف کنند. این می تواند فرصت خوبی برای خریدن زمان باشد. با یکی از این گروه های مذهبی تماس بگیر و شرایط خودت را برایشان توضیح بده.

اطلاعات بیشتر از پناهندگی کلیسا و راه های تماس با آن ها در برلین:

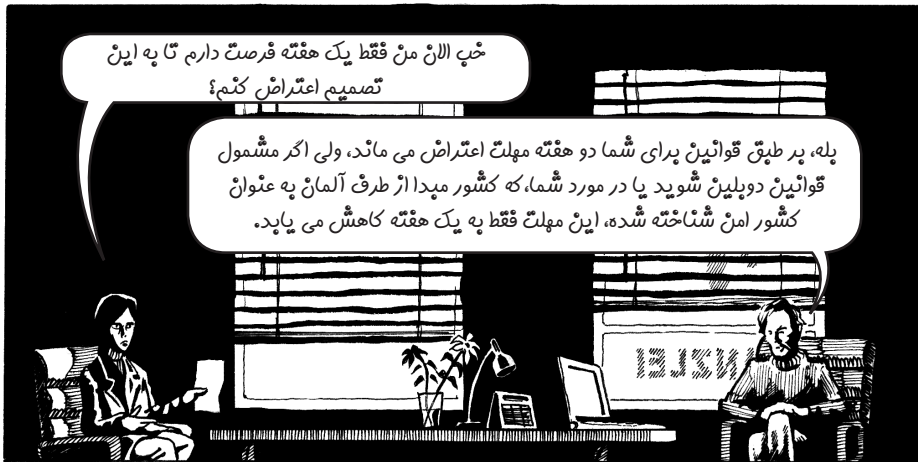
www.kirchenasyl-berlin.de

در طول روند پناهندگی و حتی زمانی که با درخواست پناهندگی تو موافقت نشده باشد، یک چیز مهم تر از هر چیز دیگر است:

**همبستگی، قدرت است!
ما با هم قوی تر هستیم.**

خب الان من فقط یک هفته فرصت دارم تا به این تصمیم اعتراض کنم؟

بله، پر طبق قوانین برای شما دو هفته مهلت اعتراض می ماند، ولی اگر مشمول قوانین دوپلین شوید یا در مورد شما، که کشور مبدأ از طرف آلمان به عنوان کشور امن شناخته شده، این مهلت فقط به یک هفته کاهش می یابد.

ماریا چند وقت پیش درخواست پناهندگی در آلمان داده بود. الان نامه ای از BAMF گرفته. نامه ای که به او اعلام می کند درخواستش به دلیل بی اساس بودن رد شده است. کشور کوزوو از طرف دولت آلمان به عنوان کشور امن شناخته شده است.

در مورد شما هم فقط یک هفته مهلت داده خواهد شد تا کشور آلمان را ترک کنید. گرچه این اطمینان وجود ندارد که برای شما واقعاً یک هفته ی کامل باقی بماند، به همین خاطر شما باید هر لحظه روی اخراج حساب کنید. من به شما توصیه می کنم که حتماً اقدامات قانونی را شروع کنید. اما من نمی توانم به شما قول بدهم که این اقدامات موفقیت آمیز باشد.

گزینه های شما محدود است و در نظر داشته باشید که: اخراج نمی تواند براساس نوع رفتار شما صورت بگیرد، آنها می توانند شما را به عنوان 'کسی که هنوز شرایطش مشخص نیست' یا 'غیرقانونی' حساب بپایورند. این به این معنی است که شما دیگر کمک اجتماعی دریافت نخواهید کرد. این اتفاق ممکن است بیافند که در کنترل های عادی، شما را دستگیر کنند و تا زمان بازگردانده شدن در یک بازداشتگاه پیش از اخراج نگه دارند.

و در غیر این صورت من چه کاری علیه اخراج شدن می توانم انجام دهم؟

در این مورد من نمی توانم به شما توصیه ی قانونی خاصی بکنم، اما می توانم برای شما توضیح بدهم که افراد دیگر در شرایط مشابه شما چه کارهایی برای متوقف کردن یا حداقل به تعویق انداختن اخراجشان انجام داده اند. آن ها اغلب خلاف قانون رفتار می کردند، اما ترسشان از اخراج بیشتر [از قانون شکنی] بود، اما هیچ تضمینی برای موفقیت وجود ندارد.

در صورت موفقیت آمیز نبودن راهکارهای قانونی، امکان دیگری برای متوقف کردن اخراج وجود ندارد؟

اسپرانزا در یک روستا در کلمبیا که دیگر وجود ندارد. زندگی می کرد ؛ این روستا توسط نیروهای شبه نظامی به منظور احداث یک معدن زغال سنگ برای بازار های اروپایی تخلیه شد. او به اروپا فرار کرد و در آلمان درخواست پناهندگی او رد شد و خطر اخراج و بازگردانده شدن او را تهدید می کرد. برای سخت تر کردن اخراج او در قراری که در اداره ی امور اتباع خارجه داشت از دادن گذرنامه ی خودش به آنها خودداری کرد.

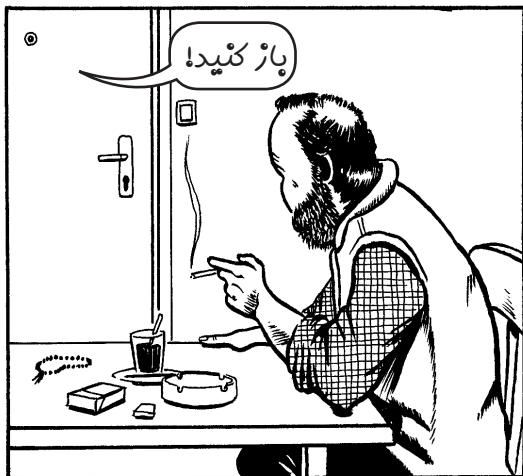

محسن به عنوان روزنامه نگار در ایران کار می کرد و به دلیل گزارش های انتقادی اش، بازداشت و شکنجه شد. نهایتاً بعد از آزاد شدن تصمیم به گریختن گرفت. با این وجود آلمان نمی خواست به او پناهندگی بدهد. محسن از یکی از دوستانش خواست که گذرنامه اش را پیش خود نگه دارد زیرا او بدون گذرنامه نمی تواند به راحتی اخراج شود.

جنگ داخلی و درگیری ها در سوریه احمد را مجبور کرد که تصمیم بگیرد به آلمان بیاید. وقتی وارد آلمان شد به او گفتند که بر اساس توافق دوبلین، بلغارستان مسئول در خواست پناهندگی او است و او به آجا برگردانده می شود. برای جلوگیری از اخراج شدن، از دوستانش درخواست کرد تا او را در خانه ی خود نگه دارند.

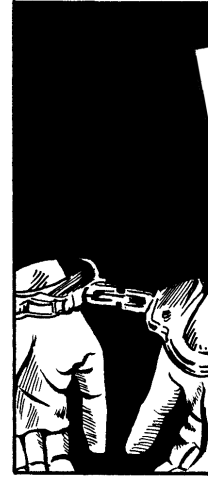

محمود به دلیل تداوم جنگ داخلی در افغانستان به آلمان آمد. اما ادارات مسئول در آلمان. هم چنان نخواستند به او حق پناهندگی بدهند. زمانی که پلیس پشت در خانه ی او ایستاده بود تا او را برگرداند. او از باز کردن در به روی آن ها خودداری کرد. بدون اینکه او مجوز ورود به خانه را ببیند.

ماکدا بعد از اینکه زندگی برایش
در اربتره به دلیل گزارش های
منتقدانه از دسیسه های رژیم
دیکتاتوری دیگر امن نبود. از راه
ایتالیا به سمت آلمان فرار کرد.
بر اساس توافق دوبلین. آلمان می
خواست او را به ایتالیا بازگرداند. او
برای در امان نگه داشتن خودش به
دنبال حمایت کلیسا بود.

حملات مداوم دولت ترکیه به ملت کرد زندگی را برای لیلا آنقدر غیر قابل حمل کرد که او تصمیم به رفتن به آلمان گرفت. پس از اینکه درخواست پناهندگی او رد و نهایتاً دستگیر شد، درخواست کرد تا با وکیل خودش تماس بگیرد تا از اخراج جلوگیری کند.

یونکیو به عنوان فعال حقوق بشر در کامرون به صورت مداوم مورد سرکوب بود. بعد از این که دو نفر از رفقایش در جریان حمله به دفتر کارشان مفقود شدند. او برای جلوگیری از سرنوشتی مشابه تصمیم به فرار گرفت. به آلمان آمد. با درخواست او موافقت نشد و او می بایست برگردانده شود. در فرودگاه او متوجه شرایط خودش شد و توانست اخراجش را متوقف کند.

و از طریق یک گروه سیاسی، بلندگو تهیه کردند.

چند روز قبل از تظاهرات، آن ها اطلاعیه ی مطبوعاتی ای در مورد این حرکت به روزنامه های مختلف فرستادند. یک روزنامه نگار آشنا مصاحبه ای با آن ها کرد که آن مصاحبه منتشر شد. با حمایت گروه های متفاوت، هزاران نفر پتیشن را امضا کردند و این تظاهرات تبدیل به یک موفقیت بزرگ شد. در نهایت فشار عمومی ایجاد شده توسط پتیشن منجر به این شد که فرد مورد نظر بتواند در آلمان بماند.

بماند. این پتیشن در اینترنت قرار گرفت و از راه ایمیل، فیس بوک، و توییتر پخش شد.

در ادامه آن ها با هم با گروه هایی که امکان حمایت از این کارزار (کمپین) را داشتند تماس گرفتند: گروه های خودسازمان دهی شده توسط مهاجرین، گروه های سیاسی، گروه های اجتماعی مذهبی، مدارس، انجمن ها و غیره.

سپس یک تظاهرات سازمان دهی شد. آن ها درخواستی برای یک تظاهرات قانونی دادند، فراخوان نوشتند و آن را با کمک دیگر گروه ها پخش کردند. پلاکاردهایی ترسیم کردند

NO BORDER! NO

NATION!

توجه عموم را جلب کردن:

بقیه ی انسان ها موفق شده اند که با کمک یک وکیل با عمومی کردن مورد (کیس) خود، اخراجشان را به تعویق بیندازند و سپس در آلمان بمانند. برای انجام این کار، آن ها تصمیم گرفتند تا به محض مطلع شدن از خطر اخراج، با دوستان خود یک کارزار (کمپین) راه اندازی کنند. اول از همه، متنی برای یک پتیشن (درخواست عمومی) نوشتند که در آن دقیقاً توضیح دادند در صورت اخراج چه خطرهایی فرد مورد نظر را تهدید می کند و چرا او تحت هر شرایطی می خواهد در آلمان

مراكز مشاوران حقوقی، وكلا،
و دیگر آدرس های مورد نیاز
را می توانید در وب سایت
های زیر پیدا کنید:
(برلین)

[www.fluechtlingsinfo.berlin.de/fr/
arbeitshilfen/adrflueberatung.pdf](http://www.fluechtlingsinfo.berlin.de/fr/arbeitshilfen/adrflueberatung.pdf)

[www.fluechtlingsrat.berlin.de/
links.php](http://www.fluechtlingsrat.berlin.de/links.php)

(سراسر آلمان)

www.asyl.net/index.php?id

www.op1atz.net

